

Stig L. Andersson

Værker fra serien 'Turist i Europa', 2005
Digitale fotografier optaget med Sony Cybershot-kamera

Stig L. Anderssons billeder fra serien 'Turist i Europa' er ikke præsentationer af hans arkitektoniske projekter, men fotografier af de collager, som anvendes i projektpræsentationer. Ved at fotografere trykte collager forskydes den realitet, som collagen skal illudere. Kameraets vinkling i forhold til trykket introducerer et nyt perspektiv og dermed en næsten barok fordrejning af den oprindelige collage. Fotografierne er en refleksion over collagens særlige beskaffenhed i arkitektens hænder og opstår i en humoristisk leg med muligheden for at fremtrylle nye virkeligheder, nye fortællinger ud fra et allerede konstrueret materiale. Billedernes intense farver giver dem et kornet malerisk og sanseligt præg, som var de frembragt af en melankolsk guldaldermaler på afveje i fremtidens cybervirkelighed. At den fotografiske gengivelse af arkitektur er en oversættelse fra tre til to dimensioner, hvor der som i alle oversættelser går noget tabt, reflekteres i billedernes fladekarakter – dette er en oversættelse af en bearbejdet oversættelse. Og dermed i grunden noget nyt i sig selv, der kan placeres i et felt mellem collagens spil med billedfragmenter og en traditionel fotografisk realisme. Her er elementerne tæt på at falde fra hinanden, når brud i fladen fordrejer realismen. Billedernes dele smelter på samme tid sammen og stødes fra hinanden.

I den tilsyneladende skødesløse beskæring af banale motiver mimer fotografierne turistens hastige snapshots. Turistens arkitekturfotografi er erindringens hjælper, men har selv tendens til at overtage styringen. For turistene har ikke fuld kontrol over sine billeder. Overraskende elementer sniger sig ind, personer man ikke i første omgang bemærkede, tilfældig beskæring

drejer billedets fortælling i uforudsete retninger. Disse betingelser er et tema i Stig L. Anderssons fotografier. Forskydningen af det umiddelbart genkendelige indfører et element af uvirkelighed, gør virkeligheden unheimlich, men også komisk i beskæringer, hvor mennesker optræder i absurde situationer og miljøer; i fortættede, filmiske scener lader hovedpersonerne sig opsluge af mødet med naturens og arkitekturens skønhed og mangfoldighed uden at ænse beskuerens voyeurblik. Billederne rummer små iscenesatte hverdagshandlinger, små optrin. Møder mellem mennesker, mellem mennesker, arkitektur og landskab.

Martin Søberg
Kunsthistoriker
København 2005